

23/25. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2025. február 27.

A Bíróság C-517/23. sz. ügyben hozott ítélete | Apothekerkammer Nordrhein

A tagállamok engedélyezhetik a meghatározatlan, orvosi rendelvényhez kötött gyógyszerek vásárlására vonatkozó olyan reklámtevékenységeket, amelyek árengedmények és pontosan meghatározott összegű kifizetések formáját öltik

A tagállamok egyébiránt megtilthatják az ilyen típusú gyógyszerek vásárlására irányuló reklámtevékenységeket, amennyiben azok orvosi rendelvény nélkül kiadható gyógyszerek, valamint egészségügyi és szépségápolási termékek későbbi vásárlására szóló utalványokat kínálnak

A DocMorris holland csomagküldő gyógyszertár 2012 óta németországi ügyfeleket célzó különböző reklámtevékenységeket végzett orvosi rendelvényre kiadható gyógyszerek vásárlása céljából.

Egyrészt meghatározatlan, orvosi rendelvényre kiadható gyógyszerek után járó árengedménnyről és pontosan meghatározott összegű kifizetésekről, másrészt pedig egy 2,50 és 20 euró közötti jutalomról volt szó, amely alapján kifizetést teljesítettek, de amelynek pontos összege előzetesen nem volt ismert. A DocMorris továbbá az orvosi rendelvényre kiadható gyógyszerek vásárlása esetén más termékek, így orvosi rendelvény nélkül kiadható gyógyszerek, valamint egészségügyi és szépségápolási termékek későbbi vásárlásához felhasználható utalványokat kínált.

Az észak-rajnai gyógyszerészkamara kérelmére a kölni regionális bíróság a DocMorris reklámtevékenységeinek folytatását megtiltó ideiglenes intézkedéseket rendelt el.

Mivel azonban ezen ideiglenes intézkedések többségét később hatályon kívül helyezték¹, a DocMorris a német bíróságok előtt hozzávetőleg 18,5 millió euró kártérítést követel a gyógyszerészkamarától. A DocMorris szerint az ideiglenes intézkedések az elfogadásuktól kezdve igazolatlanok voltak.

A német szövetségi legfelsőbb bíróság azzal a kérdéssel fordult a Bírósághoz, hogy összeegyeztethető-e az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló 2001/83 irányelvvel² az a német jogszabály, amely lehetővé teszi az árengedmény és pontosan meghatározott összegű kifizetések útján végzett reklámtevékenységeket, a többi reklámtevékenységet viszont megtiltja.

A gyógyszerek reklámozásának teljes harmonizációja révén az irányelv egyrészt előírja, hogy a tagállamok megtiltják az orvosi rendelvényre kiadható gyógyszerek nyilvános reklámozását. Másrészt az orvosi rendelvény nélkül kiadható gyógyszerek bizonyos feltételek és korlátozások mellett nyilvánosan reklámozhatók.

A meghatározatlan gyógyszerek reklámozására irányuló reklámtevékenység azonban nem tartozik automatikusan az irányelv hatálya alá. Az utóbbi alkalmazásához az szükséges, hogy e tevékenység a gyógyszerek rendelésének, szállításának, értékesítésének vagy fogyasztásának az elősegítésére irányuljon. Amennyiben ez nem valósul meg, az irányelv nem alkalmazandó.

E tekintetben a Bíróság megállapítja, hogy az irányelv nem alkalmazandó **meghatározatlan, orvosi rendelvényre kiadható gyógyszerek vásárlására irányuló, árendmények vagy pontosan meghatározott összegű kifizetések, illetve olyan jutalom formáját öltő reklámtevékenységekre, amelynek a pontos összege előzetesen nem ismert.** E reklámtevékenységek **valójában kizárólag a gyógyszerár kiválasztását érintik, és nem segítik elő a gyógyszerek fogyasztását.** Ha ugyanis a beteg orvosi rendelvényt kap, az ilyen rendelvényre kiadható gyógyszer tekintetében csak azt a döntést kell meghoznia, hogy e gyógyszert melyik gyógyszertártól vásárolja meg.

Az irányelvvel tehát nem ellentétes, hogy az ilyen reklámtevékenységek, amennyiben azok meghatározott vagy meghatározott módon kiszámítandó pénzösszeg kifizetésének formáját öltik, a német jogban jogszerűnek minősülnek.

A fentiekre tekintettel, egyéb uniós jogi rendelkezések alapján a tagállamok fogyasztóvédelmi okokból, amelyek Németországban láthatóan fennállnak, megtilthatják a meghatározatlan, orvosi rendelvényre kiadható gyógyszerek vásárlására irányuló, olyan jutalmat kínáló reklámtevékenységeket, amelynek a pontos összegét az ügyfél előzetesen nem ismeri³. E tilalom ugyanis lehetővé teszi annak elkerülését, hogy a fogyasztók túlbecsüljék a jutalom összegét.

Az orvosi **rendelvény nélkül kiadható gyógyszerek, valamint az egészségügyi és szépségápolási termékek későbbi vásárlására kínált utalványokkal kapcsolatban** a Bíróság úgy ítéli meg, hogy az irányelv alkalmazandó, mivel ezek az utalványok **elősegítik az orvosi rendelvény nélkül kiadható gyógyszerek fogyasztását.**

Következésképpen, a Bíróság szerint **az ilyen reklámtevékenységek** nemzeti jogban előírt **tilalma nem ellentétes az irányelvvel.** Mivel a fogyasztó választhat az orvosi rendelvény nélkül kiadható gyógyszerek vásárlása és más termékek, például egészségügyi és szépségápolási termékek vásárlása között, a **vásárlási utalványok** az orvosi rendelvény nélkül kiadható gyógyszereket e más termékekkel **azonosan kezelik,** és így **eltérítik a fogyasztót a gyógyszerek szedése objektív szükségességének értékelésétől.**

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege és adott esetben az összefoglalása](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Szabó Mónika ☎ (+352) 4303 3047

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Kövesse a híreket!

¹ A Bíróság 2016. október 19-i Deutsche Parkinson Vereinigung, [C-148/15](#) ítéletét (lásd még a [113/16. sz. sajtóközleményt](#)) követően.

² A 2011. június 8-i [2011/62/EU](#) európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló, 2001. november 6-i [2001/83/EK](#) európai parlamenti és tanácsi irányelv.

³ Az ilyen tilalom, mivel megnehezíti a más tagállamban letelepedett gyógyszertárak számára, hogy árversenyt hozzanak létre a németországi székhelyű hagyományos gyógyszertárakkal, amennyiben a reklámtevékenységet kizárólag fizikai adathordozók útján végzik, akadályozza az áruk szabad mozgását (EUMSZ 34. cikk). Amennyiben a reklámozást több formában, mind az érintett gyógyszertár honlapján keresztül, mind pedig fizikai

adathordozók útján végzik, és az arra irányul, hogy a fogyasztókat e honlapra vonzza online termékértékesítés céljából, az ilyen tilalom az elektronikus kereskedelemről szóló, 2000. június 8-i [2000/31/EK](#) irányelv értelmében véve az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások szabad nyújtásának korlátozását foglalja magában. Az ilyen akadályt vagy korlátozást azonban a fogyasztók védelme igazolja.